

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ТАВРІЙСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ГУМАНІТАРНИЙ ІНСТИТУТ

**ТАВРІЙСЬКИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ
УНІВЕРСИТЕТ**
ІМЕНІ В. І. ВЕРНАДСЬКОГО
V. I. VERNADSKY TAURIDA
NATIONAL UNIVERSITY

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН:
ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ НА ШЛЯХУ
ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ**

4–5 жовтня 2019 року

м. Київ

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ:

Ляшко Олександр Олександрович – кандидат юридичних наук, доцент, директор Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського; **Клименко Олена Вікторівна** – доктор наук з державного управління, доцент, завідувач кафедри конституційного та міжнародного права Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського; **Берназюк Ян Олександрович** – доктор юридичних наук, професор кафедри конституційного та міжнародного права Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, Суддя Верховного суду України; **Бортняк Валерій Анатолійович** – кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри конституційного та міжнародного права Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського; **Бусол Олена Юріївна** – доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри спеціально-правових дисциплін Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського; **Камінська Наталя Василівна** – доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного та міжнародного права Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, дійсний член Академії наук вищої школи України; **Макаруха Зоряна Мар'янівна** – доктор юридичних наук, доцент кафедри конституційного та міжнародного права Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського; **Недюха Микола Петрович** – доктор філософських наук, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри конституційного та міжнародного права Навчально-наукового гуманітарного інституту Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського, заслужений діяч науки і техніки України, дійсний член Академії наук вищої школи України; **Петков Сергій Валерійович** – доктор юридичних наук, професор, директор Департаменту регіональних представництв Секретаріату Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини; **Скакун Юлія Володимирівна** – кандидат юридичних наук, доцент, перший проректор Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського; **Федоренко Владислав Леонідович** – доктор юридичних наук, професор, доктор хабілітований наук правничих, Заслужений юрист України, Лауреат Премії імені Ярослава Мудрого; **Шайгородський Юрій Жанович** – доктор політичних наук, професор, головний науковий співробітник Інституту політичних і етнонаціональних досліджень імені І. Ф. Кураса НАН України, заслужений працівник освіти України, дійсний член Академії наук вищої школи України.

Правове регулювання суспільних відносин: перспективні напрями на шляху до сталого розвитку: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Київ, 4–5 жовтня 2019 р. – Київ: Таврійський національний університет імені В. І. Вернадського, 2019. – 124 с.

ISBN 978-966-916-931-0

У збірнику представлено стислий виклад доповідей і повідомлень, поданих на міжнародну науково-практичну конференцію «Правове регулювання суспільних відносин: перспективні напрями на шляху до сталого розвитку», яка відбулася на базі Таврійського національного університету імені В. І. Вернадського 4–5 жовтня 2019 р.

УДК 342(063)

Шульгін А. А.

Правовий статус емітента електронних грошей
за законодавством ЄС та США..... 50

НАПРЯМ 4. ГОСПОДАРСЬКЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Кисель А. С.

Деякі особливості стадії врегулювання спору
за участю судді у господарському судочинстві..... 53

НАПРЯМ 5. ЕКОЛОГІЧНЕ ПРАВО, ЗЕМЕЛЬНЕ ПРАВО, АГРАРНЕ ПРАВО

Найда Д. І.

Щодо визначення правового режиму
штучно створених земельних ділянок..... 58

Оверковська Т. К.

Правове забезпечення сталого природокористування
як напрямок розвитку суспільних відносин 61

НАПРЯМ 6. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС, ФІНАНСОВЕ ПРАВО, ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО

Берназюк Я. О.

Принцип змагальності та міжнародні стандарти його дотримання 66

Єфіменко Л. Л., Серeda А. В.

Нормативно-правові засади впровадження медіації
в податкові правовідносини України 70

Максименко В. М.

Методологічні підходи при дослідженні
об'єктів фінансових правовідносин 72

Микитенко Я. Р.

До питання адміністративної відповідальності юридичних осіб 75

Опацький Р. М.

Проблеми правового забезпечення інституту
Уповноваженого Президента України з прав дитини 78

Потіп М. М.

Радники як учасники адміністративно-правових відносин
у сфері великої приватизації 81

Самойлович А. А.

Умисел як ознака складу корупційного адміністративного правопорушення..... 85

Труба Р. М.

Гарантії діяльності Державного бюро розслідувань України 88

5. Про затвердження переліку об'єктів великої приватизації державної власності: розпорядження Кабінету Міністрів України від 16 січня 2019 р. № 36-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/ua/npas/pro-zatverdzhennya-pereliku-obyektiv-velikoyi-privatizaciyi-derzhavnoyi-vlasnosti>.

6. Про приватизацію державного і комунального майна: Закон України від 18 січня 2018 року № 2269–VIII. Відомості Верховної Ради України від 23.03.2018. 2018 р. № 12. Стор. 5. Стаття 68.

Самойлович А. А.,

*старший викладач кафедри публічно-правових дисциплін
Білоцерківського національного аграрного університету*

УМИСЕЛ ЯК ОЗНАКА СКЛАДУ КОРУПЦІЙНОГО АДМІНІСТРАТИВНОГО ПРАВОПОРУШЕННЯ

У сучасному розвитку України як правової держави, з метою дотримання прав і свобод важливим є значення правильної кваліфікації адміністративних правопорушень, оскільки це є умовою дотримання конституційних прав і свобод людини та громадянина, підтримання належного стану законності у державі. Здійснюючи на високому професійному рівні кваліфікацію адміністративних правопорушень уповноважені посадові особи підтримують авторитет держави.

Протиправне діяння, за яке передбачена адміністративна відповідальність може кваліфікуватися як правопорушення за наявності об'єктивних та суб'єктивних ознак, які становлять елементи складу правопорушення. Питання вини, як елементу складу правопорушення у юридичній літературі розглядаються фрагментарно та потребують більшої уваги з боку науковців. До складових суб'єктивної сторони, крім вини також відносяться такі кваліфікуючі ознаки правопорушення як мета та мотив.

Суб'єктивна сторона корупційного проступку – проявляється у психічному ставленні особи до вчиненого нею протиправного діяння і включає в себе три елементи: провину, мотив і мету, де провина завжди є обов'язковим елементом складу. Законодавство про адмініст-

ративну відповідальність не дає поняття вини, але вказує на неї як на обов'язкову ознаку адміністративного проступку в ст. 9 КУпАП і дає визначення умисних та необережних проступків. У адміністративному праві вину визначають як психічне ставлення особи до вчиненого нею діяння і його наслідків, яке проявляється у формі умислу чи необережності [1, с. 515].

На думку Галагана І.А. – вина це психічне відношення особи до здійснюваної нею протиправної дії або бездіяльності у формі наміру або необережності, а також і до їх наслідків [2, с. 170].

Відповідно до ст. 1 Закону України «Про запобігання корупції» – правопорушення, пов'язане з корупцією діяння, що не містить ознак корупції, але порушує встановлені цим Законом вимоги, заборони та обмеження, вчинене особою, зазначеною у частині першій статті 3 цього Закону, за яке законом встановлено кримінальну, адміністративну, дисциплінарну та/або цивільно-правову відповідальність [6].

Якщо при кваліфікації діянь як адміністративних корупційних правопорушень законодавець визначав обов'язковими кваліфікуючими ознаками наявність ознак корупції, а обов'язковим елементом суб'єктивної сторони складу – умисел на вчинення діяння, то при кваліфікації діянь як адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, встановлення та доведення таких кваліфікуючих ознак складу не вимагається. Така правова регламентація складів адміністративних правопорушень, пов'язаних з корупцією, спрямована на приведення законодавства України у відповідність до вимог європейських стандартів у сфері запобігання та боротьби з корупцією, а також на спрощення процесу кваліфікації цих діянь [4, с. 97].

У корупційних адміністративних правопорушеннях умисел має місце у статтях 172-4, 172-8, 172-9, 172-9-1, 172-9-1 КУпАП. Це відповідає критерію ст. 10 КУпАП, де сказано, що адміністративне правопорушення визнається вчиненим умисно, коли особа, яка його вчинила, усвідомлювала протиправний характер своєї дії чи бездіяльності, передбачала її шкідливі наслідки і бажала їх або свідомо допускала настання цих наслідків [5]. Тобто, діяння направлені на отримання неправомірної вигоди є завжди умисними.

Однак, якщо питання отримання неправомірної вигоди ставиться таким чином, що воно є умисним правопорушенням, то є сумнів

про умисел протиправного діяння за статтями 172-5 та 172-6 КУпАП, оскільки винна особа може помилятися стосовно розміру подарунку чи з технічних причин може скоїти несвоєчасне подання без поважних причин декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Мухатаєв О.А. вказує, що порушення встановлених законом обмежень щодо одержання дарунка (пожертви), може бути вчинено як умисно, так і з необережності [3, с. 216].

Таким чином, умисел є основною ознакою корупційного адміністративного правопорушення, тобто відповідати критеріям ст. 10 КУпАП, коли особа, яка його вчинила, усвідомлювала протиправний характер своєї дії чи бездіяльності, передбачала її шкідливі наслідки і бажала їх настання цих наслідків (прямий умисел), або коли особа, яка його вчинила, усвідомлювала протиправний характер своєї дії чи бездіяльності, передбачала її шкідливі наслідки і свідомо допускала настання цих наслідків (непрямий умисел). Визначення умислу при скоєнні корупційного адміністративного правопорушення є актуальним та потребує подальшого дослідження з метою удосконалення цього питання.

Список використаних джерел:

1. Адміністративне корупційне правопорушення: поняття, склад, ознаки / Т. В. Ільєнок // *Актуальні проблеми держави і права*. 2012. Вип. 68. С. 511–516.
2. Галаган И.А. Административная ответственность в СССР (государственное и материально-правовое исследование): монография / И.А. Галаган. Воронеж, 1970. 256 с.
3. Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції». Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за корупційні правопорушення» : Науково-практичний коментар // [відп. ред.: С.В. Ківалов і Є.Л. Стрельцов. Х. : Одиссей, 2011. 344 с.
4. Кіселичник В., Стефанчук М. Новели у законодавстві України про адміністративну відповідальність за вчинення правопорушень, пов'язаних із корупцією // *Науковий часопис Національної академії прокуратури України*. 2015. № 1. С. 93–100.

5. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 07.12.1984 № 8073-X / (Відомості Верховної Ради Української РСР (ВВР) 1984, додаток до № 51, ст. 1122). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/80731-10>.

6. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 р. № 1700-VII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1700-18>.

Труба Р. М.,

директор

Державного бюро розслідувань

ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ УКРАЇНИ

Великий тлумачний словник сучасної української мови роз'яснює гарантію як «поруку у чомусь, забезпечення чого-небудь; передбачене законом чи певною угодою зобов'язання; законодавчо закріплені засоби охорони прав і свобод громадян, способи їх реалізації, а також засоби охорони правопорядку, інтересів суспільства і держави; умови що забезпечують успіх чого-небудь; відповідальність за що-небудь» [1, с. 222]. Іншими словами, гарантії діяльності Державного бюро розслідувань України – це сукупність засобів, які роблять можливим здійснення діяльності Державним бюро розслідувань України та забезпечують можливість реалізації ним мети, завдань та функцій його діяльності.

Гарантії діяльності Державного бюро розслідувань України також визначаються в нормах Закону України «Про Державне бюро розслідувань» від 12.11.2015 № 794-VIII [3]. Так, у статті 4 даного нормативно-правового акту встановлено, що незалежність Державного бюро розслідувань від незаконного втручання у його діяльність гарантується: 1) спеціальним статусом Державного бюро розслідувань, особливим порядком визначення його загальної структури, фінансування та організаційного забезпечення діяльності; 2) особливим порядком добору, призначення та звільнення Директора Державного бюро розслідувань, першого заступника Директора Державного бюро розслідувань і заступ-

МАТЕРІАЛИ
МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

«ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ
СУСПІЛЬНИХ ВІДНОСИН:
ПЕРСПЕКТИВНІ НАПРЯМИ НА ШЛЯХУ
ДО СТАЛОГО РОЗВИТКУ»

(м. Київ, 4–5 жовтня 2019 р.)

Підписано до друку 07.10.2019. Формат 60x84/16.
Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman. Цифровий друк.
Умовно-друк. арк. 7,20. Тираж 100. Замовлення № 1019-211.
Ціна договірна. Віддруковано з готового оригінал-макета.

Видавничий дім «Гельветика»
73021, м. Херсон, вул. Паровозна, 46-а, офіс 105.
Телефон +38 (0552) 39 95 80
E-mail: mailbox@helvetica.com.ua
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи
ДК № 6424 від 04.10.2018 р.